

Dobra vest o velikoj radosti

„*Dobra vest o velikoj radosti* iznova nam približava slavu Božića. Kakvo olakšanje za zauzete ljude poput svih nas koji sada mogu svakog dana da sednu na deset minuta i da razmišljaju o našem Spasitelju Isusu – i da se odmaraju, raduju i obnove!“

Rej Ortlund, Pastir pastirima,
crkva *Immanuel* iz Nešvila u Tenesiju

„Kako da iskusimo Advent tako da to bude korisno za našu dušu i nakon 25. decembra? Tako što ćemo posmatrati Božiju slavu i uživati u njoj, u slavi utelovljenog Hrista, vašeg Spasitelja, Gospoda, brata i prijatelja. Pajperova knjiga *Dobra vest o velikoj radosti* povešće vas u istraživanje radosne božićne vesti, pozivajući vas da mu se pridružite u divljenju, strahopoštovanju i radosti koja nadilazi praznično veselje. Ona govori o večnoj radosti i Pajper će vas uputiti na nju – u stvari na njega, na Isusa Hrista.“

Dž. Meders, pisac knjige *Humble Calvinism*
(*Ponizni kalvinizam, prim. prev.*) i pastir crkve
Risen Church iz Hjustona u Teksasu

„Ovi adventni tekstovi za ličnu pobožnost iz pera Džona Pajpera su možda kratki, ali ćete u njima pronaći dubinu i bogatstvo misli po kojima je Pajper dobro poznat. On nas drži za ruku i uvodi nas u svetinju nad svetinjama Isusovog utelovljenja s osećanjima radosti i strahopoštovanja. Zastajući pred izvorom – pred Sinom koji je radi nas rođen u Vitlejemu – pripremamo se da više cenimo silovite poplave ljubavi koje nas zapljuskuju dok stojimo pred njegovim izobličanim telom na Golgoti. Ako želite da vam božićno razdoblje bude duhovno obogaćeno, natopite ga mislima iz ove knjige!“

Konrad Mbeve, Pastir crkve *Kabwata*
Baptist Church iz Lusake u Zambiji

„Kakav kovčeg s blagom istine o Isusu! Džon Pajper u ovim kratkim i dirljivim tekstovima za ličnu pobožnost neprestano podiže naš pogled kako bismo videli i shvatili Božić onako kako treba – kao dobru vest o velikoj radosti za sve nas. Ova knjiga je poziv da upoznate utelovljenog Sina koga je Otac poslao silom Duha.“

Abigejl Dods, autorka knjige *(A) Typical Woman: Free, Whole, and Called in Christ [(A) Tipična žena: Slobodna, celovita i pozvana u Hristu, prim. prev.]*

Druge knjige Džona Pajpera

Battling Unbelief

Bloodlines

Brothers, We Are Not Professionals

Coronavirus and Christ

(dostupno na srpskom pod
naslovom *Koronavirus i
Hristos*)

The Dangerous Duty of Delight

Desiring God (dostupno na
srpskom pod naslovom *Čežnja
za Bogom*)

Does God Desire All to Be Saved?

Don't Waste Your Life

Expository Exultation

*Fifty Reasons Why Jesus Came
to Die*

Finally Alive

Five Points

Future Grace

God Is the Gospel

God's Passion for His Glory

A Godward Heart

A Godward Life

A Hunger for God

Lessons from a Hospital Bed

Let the Nations Be Glad!

A Peculiar Glory

The Pleasures of God

Providence

Reading the Bible Supernaturally

Seeing and Savoring Jesus Christ

(dostupno na srpskom pod
naslovom *Isus Hristos: kako ga
videti duhovnim očima i uživati
u njemu*)

Spectacular Sins

A Sweet and Bitter Providence

Taste and See

Think

This Momentary Marriage

*What Jesus Demands from the
World*

When I Don't Desire God

Why I Love the Apostle Paul

Dobra vest o velikoj radosti

25 adventnih tekstova za ličnu pobožnost

Džon Pajper

Naslov izvornika: *Good News of Great Joy: 25 Devotional Readings for Advent*

Kopirajt © 2021 *Desiring God Foundation*

Izdavač:

Crossway

1300 Crescent Street

Wheaton, Illinois 60187

Izdavačko pravo za Srbiju:

Hrišćansko udruženje „Projekat Timotej“

tel.: +381 69/712–470

projekattimotej@gmail.com

www.projekat-timotej.org

Za izdavača: Riste Micev

Prevod: Matej Delač

Lektura i korektura: Predrag Jovanović

Prelom teksta i priprema za štampu: Matej Delač

Dizajn korica: Džordan Singer

Štampa: „Euro Dream“, Nova Pazova

Tiraž: 1000

ISBN

Ukoliko nije drugačije naznačeno, svi delovi Svetog pisma preuzeti su iz Savremenog srpskog prevoda (SSPTM), © *World Bible Translation Center*, ogranak *Bible League International*. Preuzeto s odobrenjem. Sve naglaske u biblijskim navodima dodao je pisac ove knjige.

Sadržaj

Predgovor 9

Uvod: Šta Isus želi ovog Božića? 15

- Dan 1 Pripremite put (Luka 1,16-17) 21
- Dan 2 Marijin veličanstveni Bog (Luka 1,46-55) 25
- Dan 3 Dugo očekivana poseta (Luka 1,68-71) 29
- Dan 4 Za male ljude iz Božijeg naroda (Luka 2,1-5) 33
- Dan 5 Bez skretanja od Golgote (Luka 2,6-7) 37
- Dan 6 Mir ljudima koji su po Božijoj volji
(Luka 2,12-14) 41
- Dan 7 Mesija za mudrace (Matej 2,1-2) 45
- Dan 8 Natprirodna vitlejemska zvezda (Matej 2,2) 49
- Dan 9 Dve vrste protivljenja Isusu (Matej 2,3) 55
- Dan 10 Zlato, tamjan i smirna (Matej 2,10-11) 59
- Dan 11 Zašto je Isus došao (Jevrejima 2,14-15) 63
- Dan 12 Umesto senki (Jevrejima 8,1-2) 69

Dan 13	Nastupila je konačna stvarnost (Jevrejima 8,1-2, 5)	73
Dan 14	Stvarnost u životu njegovog naroda (Jevrejima 8,6)	77
Dan 15	Život i smrt na Božić (Jovan 10,10)	81
Dan 16	Najuspešnije Bogom dano nazadovanje (Filipljanima 2,9-11)	85
Dan 17	Najveće spasenje koje se može zamisliti (Jeremija 31,31)	89
Dan 18	Božićni obrazac za misiju (Jovan 17,18)	93
Dan 19	Božić donosi slobodu (Jevrejima 2,14-15)	97
Dan 20	Božićni štrajk (Prva Jovanova 3,8)	103
Dan 21	Rođenje Pradavnoga (Jovan 18,37)	107
Dan 22	Zapisano da verujete (Jovan 20,30-31)	111
Dan 23	Božiji neopisivi dar (Rimljanima 5,10-11)	117
Dan 24	Dve svrhe Božića (Prva Jovanova 3,7-8)	121
Dan 25	Tri božićna poklona (Prva Jovanova 2,1-2; 3,7-8)	125
	Zaključak: Moj omiljeni božićni tekst	131
	Dodatak: Starozavetne senke Hristovog dolaska	137
	Prilagođena imena	140
	Biblijski indeks	141

Predgovor

Advent postoji da bismo slavili Isusa – ili bar mi tako smatramo u službi *Desiring God*.

Advent je razdoblje strpljivog čekanja, nadanja i iščekivanja, ispitivanja svoje duše i brojanja preostalih dana. Obeležavaju ga mnoge crkve, hrišćanske porodice i pojedinačni Isusovi sledbenici. U Bibliji ne postoji zapovest da se držimo Adventa, nego je to stvar izbora – predanje koje se razvilo tokom crkvene istorije kao razdoblje pripreme za božićni dan. Mnogi od nas smatraju da je držanje Adventa korisno, da je u pitanju duhovni izazov koji donosi i korist i užitak.

Reč *advent* potiče od latinske reči *adventus*, što znači „dolazak“. Advent na koji se prvenstveno misli svakog decembra jeste Isusov prvi dolazak, koji se dogodio pre dve hiljade godina, ali se istovremeno tiče i Isusovog drugog dolaska, što jasno vidimo i iz popularne božićne pesme „Nek peva svet i zemlja sva“:

Nek greh i tuga prestanu,
 Nek trnje usahne;
 On dolazi da blagoslov nam dâ
 I sasvim prekine prokletstva poznata,
 baš sva prokletstva poznata.¹

Advent počinje četvrtog nedeljnog dana pre Božića, a završava se na Badnje večer. Pošto mu početak zavisi od toga kad ta nedelja pada, može da počne najranije 27. novembra, a najkasnije 3. decembra. I dok Veliki post (razdoblje pripreme za Uskrs) traje četrdeset dana (plus šest nedeljnih dana koje obuhvata), Advent može da traje između dvadeset dva i dvadeset devet dana.

Hrišćani širom sveta slave Advent na različite načine i imaju raznovrsne praktične običaje: neki pale sveće, a neki pevaju pesme, neki jedu slatkiše, a neki daruju jedni druge, neki kače vence, a mnogi od nas rade sve što sam spomenuo. Tokom vekova smo razvili mnoge dobre načine da produžimo slavlje zbog Isusovog dolaska kako ono ne bi trajalo samo kratka dvadeset četiri sata 25. decembra. Utelovljenje Božijeg Sina „radi nas ljudi i radi našeg spasenja“ – kao što to kaže jedno staro veroispovedanje – suviše

1 Ajzak Vots, *Joy to the World*, 1719. Ovaj deo pesme do sada nije bio prepevan na srpski, prim. prev.

je važno da bismo o njemu razmišljali samo jedan dan. U stvari, radi se o događaju koji ćemo slaviti kroz celu večnost.

Molimo se da ova knjižica s tekstovima za ličnu pobožnost doprinese da vam Isus ostane središte i najveće blago adventnog razdoblja. Sveće i slatkiši imaju svoju ulogu, ali tokom decembarske jurnjave i vreve treba da se postaramo da pre svega slavimo Isusa.

Stoga je stih „O, slavimo ga sada“ verovatno glavna poruka ovih adventnih tekstova.² Slavljenje Gospoda Hrista predstavlja srž svih ovih razmišljanja. Povremeno ćete čuti stihove iz pesme „Emanuele, dođi sad“, a ponegde i iz pesme „Božićna se pesma čuje“.³ Tu je, naravno, i scena s mudracima, ali glavna ličnost će uvek biti Isus – beba rođena u Vitlejemu, bogočovek koji je povijen ležao u jaslama, određen za Golgotu, poslat od Oca da umre i vaskrsne za svoj narod.

Predviđeno je da se uvod pročita pre ili tokom Adventa, a zaključak može da se pročita kao dodatni tekst na sâm Božić (ili bilo kad pre Božića, pogotovo ako vas zanima koji je omiljeni božićni tekst Džona Pajpera). Dodatak o starozavetnim senkama Hristovog dolaska uklapa se s

2 Džon Fransis Vejd, *O Come, All Ye Faithful*, 1751.

3 *O Come, O Come, Emmanuel*, 1861. Prevod na engleski Džon Mejson Nil; Čarls Vesli, *Hark! The Herald Angels Sing*, 1739.

razmišljanjima za dvanaesti dan (to je tamo i napomenuto u zagradama).

Neka Bog tokom ovog Adventa učini da vam slavljenje Isusa bude još dublje i slađe.

Dejvid Matis
Izvršni urednik službe
Desiring God

Šta Isus želi ovog Božića?

Šta Isus želi ovog Božića? Odgovor nalazimo u njegovim molitvama, gledajući šta je tražio od Boga. Jovan 17 je njegova najduža molitva, a vrhunac njegove želje zabeležen je u 24. stihu.

Među svim nedostojnim grešnicima sveta nalaze se i oni koje je Bog dao Isusu. To su ljudi koje je Bog privukao Sinu (Jovan 6,44, 65). To su *brišćani* – ljudi koji su *primili* Isusa kao raspetog i vaskrslog Spasitelja i Gospoda i kao blago svog života (Jovan 1,12; 3,17; 6,35; 10,11, 17-18; 20,28). Isus je rekao da želi da oni budu s njim.

Ljudi ponekad kažu kako je Bog stvorio čoveka jer je bio usamljen. Kažu: „Bog nas je stvorio da bismo bili *s njim*.“ Da li se Isus slaže s tim? Pa, *zaista* je rekao da želi da budemo s njim! To je istina, ali pitanje je – zašto? Razmotrite ostatak stiha. Zašto Isus želi da budemo s njim?

[...] da gledaju moju slavu, koju si mi dao jer si me voleo pre postanka sveta.

To bi bio čudan način da se iskaže usamljenost. „Hoću da budu sa mnom da gledaju moju slavu.“ Te reči zapravo ne izražavaju njegovu usamljenost, nego pokazuju da mu je stalo da se zadovolji *naša* čežnja, a ne *njegova* usamljenost.

Isus nije usamljen. On i Otac i Duh su potpuno zadovoljni zajedništvom u Trojstvu. Mi imamo goruću potrebu, a ne on. Isus želi da ovog Božića iskusimo upravo ono za šta smo i stvoreni – da gledamo njegovu slavu i da u njoj uživamo.

O, kad bi Bog učinio da to siđe duboko u naše duše! Isus nas je stvorio (Jovan 1,3) da bismo gledali njegovu slavu.

Isus je neposredno pre svog odlaska na krst izneo Ocu svoje najdublje želje u molitvi: „Oče, *želim* [želim!] da [...] budu sa mnom tamo gde sam ja, *da gledaju moju slavu*“ (Čarnić).

Ali to je samo polovina onoga što Isus želi u ovim završnim stihovima koji beleže vrhunac njegove molitve. Upravo sam rekao da smo stvoreni da gledamo njegovu slavu *i da uživamo* u njoj. Da li to želi – ne samo da gledamo njegovu slavu, nego i da u njoj uživamo, da se njome

sladimo i oduševljavamo, da je cenimo i volimo? Razmotrite poslednji, 26. stih:

Obznanio sam im tvoje ime i obznaniću, *da ljubav kojom si me zavoleo bude u njima*, i ja u njima.

To je kraj molitve. Šta je Isusov *konačni* cilj za nas? Ne samo da gledamo njegovu slavu, nego da ga volimo istom ljubavlju kojom ga Otac voli: „[...] da ljubav kojom si me zavoleo bude u njima, i ja u njima.“

Isusova čežnja i cilj je da gledamo njegovu slavu i da volimo to što vidimo istom ljubavlju kojom Otac voli Sina. On pri tome ne misli da treba da *oponašamo* ljubav Oca prema Sinu, nego misli da ljubav Oca treba da postane naša ljubav prema Sinu – da treba da volimo Sina ljubavlju kojom ga Otac voli. To Duh daruje našim životima: ljubav za Sina od Oca kroz Duha.

Isus ovog Božića najviše želi da se njegovi izabrani okupe i da dobiju ono što *oni* najviše žele – da *vide* njegovu slavu i da *uživaju* u njoj istim užitkom kojim Otac uživa u Sinu.

Ja ovog Božića pre svega želim da s vama (i s mnogim drugima) posmatram Hrista u svoj njegovoj punini i želim da ga svi volimo ljubavlju koja je daleko veća od naše uobičajene, ljudske ljubavi, kojom i u punom kapacitetu

volimo samo s pola srca. To je cilj koji želimo da postignemo ovim adventnim tekstovima za ličnu pobožnost. Želimo zajedno da gledamo Isusa – čiji prvi advent (tj. dolazak) slavimo i čiji drugi advent očekujemo – i želimo da uživamo u njemu.

Ovako se Isus moli za nas ovog Božića: „Oče, pokaži im moju slavu i daj im da uživaju u meni baš kao ti.“ O, neka Bog učini da *vidimo* Hrista Božijim očima i da *uživamo* u njemu Božijim srcem. To je suština neba. To je dar radi kog je Hristos došao, da ga kupi za grešnike po cenu svoje smrti umesto nas.

Pripremite put

Advent može da učini za nas ono što je Jovan Krstitelj učinio za Izrael. Ne dozvolite da vas Božić zatekne nespremne. Mislim *duhovno* nespremne. Njegova radost i uticaj će biti daleko veći ako budete spremni!

Dakle, da biste se *spremili*...

Prvo, razmišljajte o činjenici da nam je potreban *Spasitelj*. Božić je u prvom redu optužnica, a tek zatim užitak. „Danas vam se u Davidovom gradu rodio *Spasitelj* – Hristos Gospod“ (Luka 2,11). Ako vam ne treba Spasitelj, ne treba vam ni Božić. Božić neće imati predviđeno dejstvo dok očajnički ne osetimo potrebu za Spasiteljem. Dozvolite da ova kratka adventna razmišljanja probude u vama gorko-slatko osećanje potrebe za Spasiteljem.

Drugo, upustite se u trezveno samoispitivanje. Advent je Božiću kao Veliki post Uskrsu. „Pronikni me, Bože, i srce mi upoznaj, ispitaj me i saznaj moje misli teskobne.

Vidi nisam li na rđavom putu i večnim putem me povedi“ (Psalam 139,23-24). Nek svako srce očisti svoju kuću i *pripremi mu sobu*.

Treće, unesite u svoj dom iščekivanje i uzbuđenje koje je usmereno na Boga – pogotovo za decu. Ako ste vi uzbuđeni zbog Hrista, i oni će biti uzbuđeni. Ako budete činili da Božić bude uzbudljiv samo zbog materijalnih stvari, kako će deca postati žedna Boga? Napregnite svu svoju maštu da bi deca doživela krasotu Carevog dolaska.

Četvrto, provodite što više vremena u Svetom pismu i učite čuvene odlomke napamet! „»Zar moja reč nije kao oganj«, govori GOSPOD?“ (Jeremija 23,29)! Okupite se oko tog ognja tokom ovog Adventa. On je vruć. On svetluca bojama milosti. On je isceljenje za hiljadu rana. On je svetlo za tamne noći.

Marijin veličanstveni Bog

Marija je jasno videla izvanrednu istinu o Bogu – videla je kako se sprema da promeni tok ljudske istorije i kako nastupaju najvažnija tri desetleća svih vremena.

Gde je Bog zapravo bio? Bavio se dvema nepoznatim, skromnim ženama – jedna je bila stara nerotkinja (Jelisaveta), a druga mlada devica (Marija). Mariju je toliko dotaklo viđenje o Bogu i njegovoj ljubavi prema uniženima da je spevala pesmu koja je kasnije postala poznata pod nazivom „Magnifikat“ ili „Marijin hvalospev“.

Marija i Jelisaveta su predivne junakinje Lukinog izveštaja. Dopala mu se njihova vera, a izgleda da su njihova uniženost, radosna poniznost i pokornost Bogu ostavili na njega najveći utisak, pa je to hteo da istakne i Teofilu, plemenitom čitaocu svog evanđelja.

Jelisaveta je rekla: „Čime sam zaslužila da majka moga Gospoda dolazi k meni?“ (Luka 1,43), a Marija je rekla da je Bog „video poniznost svoje služiteljke“ (Luka 1,48).

Ljudi poput Jelisavete i Marije – ljudi koji priznaju svoju uniženost i preneraženi su što se veličanstveni Bog spustio do njih – jedino njihove duše mogu istinski da veličaju Gospoda.

Dugo očekivana poseta

Zapazite dve izvanredne stvari koje je Zaharija, Jelisevetin muž, izgovorio u Luki 1,68-71.

Prvo, Zaharija devet meseci pre toga nije verovao da će mu žena zatrudneti, a sada je, ispunjen Svetim Duhom, postao tako siguran da će Bog izbaviti svoj narod preko Pomazanika koji dolazi da je o tome govorio u prošlom vremenu: „[...] Bog je posetio i iskupio svoj narod.“ Kad Bog obeća da će nešto učiniti, to je u mislima vernika već svršen čin. Zaharija je naučio da veruje Bogu na reč i zato je imao izvanrednu sigurnost da je Bog „posetio i iskupio“ svoj narod (Luka 1,68).

Drugo, dolazak Pomazanika Isusa predstavlja Božiju posetu našem svetu: *Bog Izrailjev* je posetio i iskupio svoj narod. Jevrejski narod je vekovima tavorio, ubeđen da se Bog povukao: duh proroštva je iščezao, a Izrael je pao u ruke Rima. Svi pobožni ljudi u Izraelu iščekivali su Božiji

dolazak. Luka nas izveštava da je još jedan starac – verni Simeon – „iščekivao [...] Izraelovu utehu“ (Luka 2,25). Među onima „koji su iščekivali izbavljenje Jerusalima“ bila je i moliteljka Ana (Luka 2,38).

To su bili dani velikog iščekivanja. Dugo očekivana Božija poseta se približila i Bog je došao onako kako niko nije očekivao.

Za male ljude iz Božijeg naroda

Da li ste nekad razmišljali koliko je sjajno što je Bog unapred odredio da će se Pomazanik roditi u Vitlejemu (što se vidi iz proroštva zabeleženog u Miheju 5,2)? Da li ste zadivljeni što je odredio da u vreme ispunjenja tog proroštva Pomazanikova majka i zakoniti otac ne žive u Vitlejemu, nego u Nazaretu, pa je zbog toga – kako bi ispunio svoju reč i doveo tog prvog Božića dvoje nepoznatih, nevažnih i beznačajnih malih ljudi u Vitlejem – stavio u srce cezara Avgusta misao da se sav rimski svet popiše tako što će svako biti upisan u svom gradu? Proglas za ceo svet da bi se dvoje ljudi premestilo za sto kilometara!

Da li ste se nekad, poput mene, osetili malim i beznačajnim u svetu od sedam milijardi ljudi, gde sve vesti govore o velikim političkim, ekonomskim i društvenim kretanjima i o izvanrednim, moćnim, uglednim ljudima od globalnog značaja? Ako ste se tako osećali, ne dozvolite

da vas to obeshrabri i rastuži, jer u Pismu izričito piše da Bog upravlja velikim političkim silama i džinovskim industrijskim kompleksima a da ovi to i ne znaju – ne radi njih, nego radi malih ljudi iz svog naroda, radi male Marije i malog Josifa koji su morali da odu iz Nazareta u Vitlejem. Bog pokreće čitavo carstvo da bi ispunio svoju reč i blagoslovio svoju decu.

Ako u svom malom svetu iskusite nevolje, nemojte pomisliti da je Gospodnja ruka okraćala. On ne radi na našem blagostanju ili slavi, nego svim svojim srcem radi na našoj svetosti i radi tog cilja upravlja celim svetom. Kao što piše u Poslovicama 21,1: „Carevo srce je kao potok u GOSPODNJOJ ruci – on ga skreće kud ga volja.“ A on ga uvek skreće tako da u svom narodu postigne svoje večne ciljeve koji se tiču spasenja i osveštanja.

On je veliki Bog malih ljudi i imamo mnogo razloga da se radujemo što svi kraljevi, predsednici, premijeri, kancelari i poglavari sveta i ne znajući slede proglose našeg sjevladajućeg Oca na nebesima kako bismo mi, njegova deca, mogli da se saobrazimo slici njegovog Sina, Isusa Hrista, i da uđemo u njegovu večnu slavu.

Bez skretanja od Golgote

Ako Bog ima toliku vlast nad svetom da može da upotrebi popis celog sveta da dovede Mariju i Josifa u Vitlejem, onda je sigurno mogao da se postara i da za njih bude slobodna soba u gostionici.

Da, mogao je. Sto posto je mogao! Isto tako je *mogao* da učini da se Isus rodi u bogatoj porodici. Isus je u pustinji *mogao* da pretvori kamenje u hlebove. U Getsimaniji je *mogao* da pozove deset hiljada anđela u pomoć. *Mogao* je da siđe s krsta i da spase samog sebe. Nije pitanje šta je Bog *mogao* da uradi, nego šta je *odlučio* da uradi.

Bog je doneo odluku da Hristos, iako je bogat, postane siromah radi nas. Table na kojima je po celom Vitlejemu pisalo „Nema slobodnih soba“ bile su tamo *radi vas*. On je „radi *vas* postao siromašan“ (Druga Korinćanima 8,9).

Bog radi svoje dece upravlja svim – čak i smeštajem u hotelima i u svim drugim prenoćištima. Put do Golgote je

počeo u Vitlejemu znakom „Nema praznih soba“, a završio se pljuvanjem i ruganjem na krstu u Jerusalmu.

Ne treba da zaboravimo da je Isus rekao: „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka svakog dana uzme svoj krst i ide za mnom“ (Luka 9,23).

Pridružujemo mu se na putu za Golgotu slušajući njegove reči: „Setite se izreke koju sam vam kazao: ‚Sluga nije veći od svoga gospodara.‘ Ako su progonili mene, progoniće i vas“ (Jovan 15,20).

Onima koji oduševljeno uzvikuju: „Ići ću za tobom kud god ti ideš“ Isus odgovara: „Lisice imaju jazbine i ptice imaju gnezda, a Sin čovečiji nema gde da spusti glavu“ (Luka 9,57-58).

Da, Bog je mogao da se postara da se Isus rodi u sobi, ali to bi bilo skretanje od Golgote.

Mir ljudima koji su po Božijoj volji

Za koga je taj mir? U ovom anđeoskom hvalospevu ima jedna mračna nota. Taj mir je namenjen onima koji su po Božijoj volji, onima koji su bogougodni. Ali Bogu je nemoguće ugoditi bez vere (Jevrejima 11,6). To znači da Božić ne donosi mir svim ljudima.

Isus je rekao: „A ovo je ta osuda: svetlost je došla na svet, ali su ljudi više voleli tamu nego svetlost, jer su im dela bila zla“ (Jovan 3,19). Slično je rekao i stari Simeon kad je video Isusa kao dete: „Ovo dete je određeno da obori i podigne mnoge u Izraelu i da bude znak koji će biti osporavan, da se razotkriju misli mnogih“ (Luka 2,34-35). O, kako je mnogo onih koji na sumoran i hladan božićni dan gledaju oko sebe i ne vide ništa više od toga – znak koji osporavaju.

„Svojima je došao, ali oni ga nisu primili. A onima koji su ga primili dao je moć da postanu Božija deca – onima

koji *veruju* u njegovo ime“ (Jovan 1,11-12). Isus je samo svojim učenicima rekao: „Mir vam ostavljam, svoj mir vam dajem. Ali, ne dajem ga onako kako svet daje. Neka se ne uznemirava vaše srce i neka se ne plaši“ (Jovan 14,27).

Božiji mir koji prevazilazi svako razumevanje uživaju samo oni koji u svemu, molitvom i molbom, pokazuju Bogu za šta ga mole (Filipljanima 4,6-7).

Vera u Božija obećanja je ključ koji otvara kovčeg s blagom Božijeg mira. Zato se Pavle ovako molio: „A Bog nade neka vas ispuni svakom radošću i mirom *u veri*“ (Rimljanima 15,13). A kada *zaista* verujemo u Božija obećanja i imamo radost, mir i ljubav, tada se Bog proslavlja.

Slava Bogu na visini, a na zemlji mir onima koji su po njegovoj volji! Mir svakome ko veruje – iz svakog naroda, jezika, plemena i narodnosti.

Mesija za mudrace

Za razliku od Luke, Matej nas ne izveštava o pastirima koji su posetili Isusa u štali, nego se odmah usredsređuje na strance – na neznabošce, nejevreje – koji su došli sa istoka da se poklone Isusu.

Tako Matej i na početku i na kraju svog evanđelja predstavlja Isusa kao sveopštog Mesiju za sve narode, a ne samo za Jevreje.

Prema Matejevom izveštaju, prvi koji su mu se poklonili bili su dvorski čarobnjaci, to jest zvezdoznalci ili mudraci koji nisu bili iz Izraela, nego sa istoka – možda iz Vavilona. Bili su iz neznabožackog naroda, nečisti prema starozavetnim obrednim zakonima.

A Isusove poslednje reči na kraju Mateja glase: „Data mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Zato idite i sve narode učinite mojim učenicima“ (Matej 28,18-19).

Time su za nas iz neznabožačkih naroda otvorena vrata da se radujemo u Mesiji, a istovremeno je pružen još jedan dokaz da Isus jeste Mesija, jer se u Starom zavetu više puta pojavljuju proroštva da će mu narodi i carevi prići kao vladaru sveta. Jedno od njih se nalazi u Isaiji 60,3:

Narodi će doći k tvojoj svetlosti
i carevi k sjaju tvoje zore.

Dakle, Matej dodaje dokaze za Isusovo mesijanstvo *i* pokazuje da je on Mesija – to jest car koji će ispuniti obećanja – za sve narode, a ne samo za Izrael.

Natprirodna vitlejemska zvezda

Biblija nas često zbunjuje i budi našu radoznalost o tome kako su se neke stvari dogodile. Kako je ta zvezda dovela mudrace sa istoka u Jerusalim?

Ne piše da ih je vodila ili da je išla pred njima na putu za Jerusalim, nego samo da su videli zvezdu na istoku (Matej 2,2) i došli u Jerusalim. Ali kako je ta zvezda išla pred njima do Vitlejema, tokom kratkog hoda od osam kilometara (Matej 2,9)? I kako je zvezda „stala iznad mesta gde je bilo dete“?

Odgovor glasi: ne znamo. Postoje brojni pokušaji da se to objasni kao konjunkcija planetâ, kao kometa, kao supernova ili kao čudesna svetlost. Prosto ne znamo. Preporučujem vam da ne postanete preokupirani teorijama koje su nesigurne i imaju veoma mali duhovni značaj.

Možda ću govoriti suviše uopšteno, ali želim da vas upozorim: ljudi koji su preokupirani pitanjima kako je funkcionisala ta zvezda ili kako se razdelilo Crveno more, kako je padala mana, kako je Jona preživio u ribi i kako će se mesec pretvoriti u krv obično su ljudi koji – kako to obično kažem – imaju sklonost ka sporednim stvarima.

U njima ne vidite da duboko cene velike, ključne istine evanđelja: Božiju svetost, gadost greha, čovekovu bespomoćnost, Hristovu smrt, opravdanje samo verom, osveštavajući rad Svetog Duha, slavu Hristovog povratka i konačni sud. Takvi ljudi vas uvek povedu na neku sporednu stazu govoreći o nekom novom članku ili knjizi kojom su oduševljeni, a zapravo obrađuje neku sporednu temu. Kod njih ima malo radosti zbog velikih, ključnih istina.

Ali kod ove zvezde je jasno da je radila nešto što joj nije svojstveno: vodila je mudrace do Božijeg Sina kako bi mogli da mu se poklone.

U biblijskom pogledu na svet postoji samo jedna osoba koja bi mogla da stoji iza tako svrsishodnog ponašanja zvezde, a to je sâm Bog.

Dakle, pouka je ovde jednostavna: Bog je doveo strance do Hrista kako bi mogli da mu se poklone. To je učinio koristeći vlast koju ima u svetu – a možda i onu koju ima u svemiru.

Luka izveštava kako je Bog uticao na celo Rimsko carstvo da bi popis nastupio u pravi čas i doveo jednu beznačajnu devicu u Vitlejem kako bi se njenim porođajem ispunilo proroštvo. Matej izveštava kako je Bog uticao na zvezde na nebu da bi doveo šaćicu stranaca u Vitlejem kako bi mogli da se poklone Božijem Sinu.

Sve je to Božije delo. On je to učinio tada, a tako čini i danas. Njegov cilj je da narodi – svi narodi (Matej 24,14) – slave njegovog Sina.

To je Božija volja za sve ljude koji s vama rade u kancelariji ili su s vama u istoj učionici, istom susedstvu ili istoj porodici. Kao što piše u Jovanu 4,23: „Otac baš takve klanjaoce želi.“

Na početku Mateja imamo obrazac „dođite i vidite“, ali na njegovom kraju vidimo obrazac „idite i recite“. Mudraci su došli i videli, a mi treba da idemo i da govorimo.

Ali Božiji cilj i sila ostali su isti – on želi da okupi narode kako bi se klanjali njegovom Sinu. Svet postoji da bi se svi narodi klanjali Hristu i veličali ga žarko, do belog usijanja.

Dve vrste protivljenja Isusu

Isus uzrokuje uznemirenost kod ljudi koji ne žele da mu se poklone, a oni koji to žele doživljavaju protivljenja upravo zbog njega. Matej verovatno nije smatrao da je to glavno u njegovom tekstu, ali to je nerazdvojivo upleteno u nastavak ove priče.

U ovoj priči se pojavljuju dve vrste ljudi koji ne žele da se poklone Isusu.

Prvi su oni koji prosto ništa ne učine kad čuju za Isusa. On nije nikakav činilac u njihovom životu. Taj skup ljudi su na početku Isusovog života predstavljali prvosveštenici i učitelji zakona. U Mateju 2,4 piše da „on [Irod] okupi sve prvosveštenike i učitelje zakona i upita ih gde Hristos treba da se rodi.“ Oni su mu to rekli, i to je bilo sve: svi su se vratili svojoj svakodnevnici. Toliko ćutanje i nepreduzimljivost vođa nas zapanjuje u svetlu značaja tadašnjih događaja.

I zapazite da u Mateju 2,3 piše: „Kada je car Irod to čuo, veoma se uznemiri – a s njim i sav Jerusolim.“ Drugim rečima, naokolo se govorkalo kako neko smatra da se rodio Mesija. Mrtvilo prvosveštenikâ nas preneražava: Zašto nisu otišli s mudracima? Nije ih zanimalo. Nisu imali žarku želju da pronađu Božijeg Sina i da mu se poklone.

U drugu vrstu ljudi koji ne žele da se poklone Isusu spadaju oni koji osećaju da ih on snažno ugrožava. Irod je jedan od njih u ovoj priči. On se zaista plašio – toliko da je spletkario, lagao i zatim počinio masovno ubistvo ne bi li se rešio Isusa.

Stoga će Hristos i njegovi klanjaoci i danas nailaziti upravo na te dve vrste protivljenja: na ravnodušnost i neprijateljstvo. Zaista se nadam da vi niste ni u jednom od tih skupova.

A ako ste hrišćanin ili hrišćanka, neka ovaj Božić bude vreme kad razmišljate šta znači – i koliko košta – klanjati se Mesiji i slediti ga.

Zlato, tamjan i smirna

Boga ne poslužuju ljudske ruke kao da mu je nešto potrebno (Dela 17,25). Mudraci mu nisu dali darove kako bi mu pomogli ili ispunili njegove potrebe. Vladara bi uvredilo kad bi mu strani posetioci doneli pakete pomoći.

Ti darovi isto tako nisu bili mito, jer u Ponovljenim zakonima 10,17 piše da Bog ne prima mito. Šta su ti darovi onda značili? Na koji način su bili izraz slavljenja?

Darovi koji se daju bogatim ljudima koji imaju sve što im je potrebno zapravo su odjek i pojačivač darivaočeve želje da pokaže koliko ceni tu osobu. Kada Hristu dajemo darove, to je na određeni način slično postu – kad se odrekemo nečega kako bismo pokazali da nam je Hristos važniji.

Kad Hristu date takav dar, zapravo mu poručujete: „Radost koju tražim [zapazite Mateja 2,10! »Kada su videli zvezdu, veoma se obradovaše.«] ne potiče od nade da ću se obogatiti razmenjujući se s tobom ili pregovarajući o

nekakvoj plati. Nisam došao k tebi zbog tvojih *stvari* nego zbog samog *tebe*. Sada pojačavam tu želju i iskazujem je odričući se ovih *stvari* u nadi da ću još više uživati u tebi. Darujući ti ovo što ti zapravo ne treba i u čemu bih zapravo uživao, još žarkije i iskrenije ti poručujem: „Ti si moje blago, a ne ove stvari.“

Mislim da to znači slaviti Boga darovima u zlatu, tamjanu i smirni ili u bilo čemu što bismo mogli da darujemo Bogu.

Neka Bog probudi u nama želju za samim Hristom. Neka učini da iz srca kažemo: „Gospode Isuse, ti si Mesija, car Izraela. Svi narodi će doći i pokloniti se pred tobom. Bog pokreće čitav svet kako bi ti se ljudi klanjali. Stoga, bez obzira na protivljenje koje će me možda snaći, s radošću priznajem tvoju vlast i veličanstvo, i donosim ove darove kao znak da jedino ti možeš da zadovoljiš moje srce.“

Zašto je Isus došao

Mislim da je Jevrejima 2,14-15 moj omiljeni adventni tekst, jer ne znam nijedan drugi koji tako jasno izražava vezu između početka i kraja Isusovog zemaljskog života – vezu između utelovljenja i raspeća. Ta dva stiha jasno pokazuju da je Isus došao da umre. Oni mogu sjajno da vam posluže da svojim neverujućim prijateljima ili članovima porodice objasnite svoj hrišćanski pogled na Božić korak po korak. To bi moglo da zvuči otprilike ovako, ako objašnjavate izraz po izraz:

Pošto su deca od krvi i mesa...

Reč „deca“ potiče iz prethodnog stiha (Jevrejima 2,13) i odnosi se na duhovno potomstvo Hrista, Mesije (v. Isaija 8,18; 53,10), koje se zove i „Božija deca“ (Jovan 1,12).

Drugim rečima, Bog je, šaljući Hrista, posebno imao na umu spasenje svoje dece.

Istina je da je „Bog toliko voleo *svet* da je dao [Isusa]“ (Jovan 3,16), ali je istina i da je Bog *posebno* hteo da okupi „rasejanu Božiju decu“ (Jovan 11,52). On je naumio da *ponudi* Hrista svetu i da *sprovede* spasenje svoje dece (v. Prva Timoteju 4,10). Ako primite Hrista, Bog će vas usvojiti kao svoje dete (Jovan 1,12).

...i on je uzeo udela u krvi i mesu...

To znači da je Hristos postojao pre svog utelovljenja. Bio je duh, večna Reč. Bio je s Bogom i bio je Bog (Jovan 1,1; Kološanima 2,9), ali je uzeo udela u krvi i mesu i obukao svoju božansku prirodu u ljudsku. Postao je potpun čovek, a ostao potpun Bog. To je u mnogome velika misterija, ali je srž naše vere i biblijsko učenje.

...da smrću...

On je postao čovek da bi umro. Dok je bio samo Bog, nije mogao da umre za grešnike, ali je to mogao kao čovek. Cilj mu je bio da umre. Zato je morao da se rodi kao čovek. Rodio se da umre i stoga je Veliki petak zapravo svrha

Božića. Većina današnjih ljudi treba upravo to da čuje o suštini Božića.

...da smrću uništi onoga koji ima vlast nad smrću, to jest đavola...

Hristos je svojom smrću obesnažio đavola. Kako? Tako što je pokrio sav naš greh. To znači da Satana nema pravosnažnu osnovu da nas optužuje pred Bogom. „Ko će podići optužbu protiv Božijih izabranika? Zar Bog koji opravdava?“ (Rimljanima 8,33). Po kom osnovu opravdava? Na osnovu Isusove krvi (Rimljanima 5,9).

Naš greh je najjače oružje koje Satana ima protiv nas. Ako ga Isusova smrt uklanja, to znači da je đavolu glavno oružje istrgnuto iz ruke – jedino smrtonosno oružje koje je imao. Više nema osnovu da sastavi optužnicu i traži našu smrtnu kaznu, jer nas je sudija proglasio nedužnima na osnovu smrti svog Sina!

...i da oslobodi one koji su, bojeći se smrti, celog života bili u ropstvu.

Dakle, oslobođeni smo straha od smrti. Bog nas je opravdao i Satana ne može da promeni tu Božiju odluku.

Bog hoće da naša *konačna* sigurnost *odmah* utiče na naše živote, da srećan kraj odnese ropstvo i strah sadašnjosti.

Ako ne moramo da se plašimo smrti – našeg poslednjeg i najvećeg neprijatelja – onda zapravo ne moramo ničeg da se plašimo. Možemo da budemo slobodni. Slobodni da se radujemo. Slobodni za druge.

Kakav sjajan božićni dar – od Boga za nas i od nas za svet!

Umesto senki

S rž Poslanice Jevrejima je da Isus Hristos, Božiji Sin, nije došao da se uklopi u zemaljski sistem sveštenečke službe kao najbolji i poslednji ljudski sveštenik, nego je došao da ispuni i okonča taj sistem, i da svu našu pažnju skrene na sebe, na to kako je za nas služio na Golgoti, kao naša konačna žrtva, i zatim na nebu, kao naš konačni sveštenik.

Starozavetni Šator, sveštenici i žrtve zapravo su bili senke, a sada je došla stvarnost i senke su nestale.

Evo jedne adventne ilustracije za decu – i za one među nama koji se sećaju kako je biti dete. Zamislite da ste se razdvojili od mame u prodavnici, pa ste počeli da se plašite i da paničite, ne znajući kuda da krenete. Skrenuli ste iza jednog rafa i baš kad ste hteli da zaplačete, ugledali ste na kraju rafa senku na podu, senku koja izgleda baš kao vaša mama. To vam je ulilo veliku nadu. Ali šta je bolje? Nada

koju osećate jer ste videli senku ili pogled na mamu koja se zaista pojavljuje iza rafa?

Tako je bilo i kad je Isus došao da bude naš prvosveštenik. To je Božić. Božić je zamena senki stvarnošću: Mama koja izlazi pred raf i olakšanje i radost koju dete zbog toga oseća.

(Za više podataka o tome kako je Hristov dolazak zamenio Stari zavet vidite dodatak na kraju knjige.)

Nastupila je konačna stvarnost

Otome smo već govorili, ali ima još. Božić je zamena senki stvarnošću.

Jevrejima 8,1-2, 5 je svojevrsni sažetak te istine. Suština je u tome da jedini sveštenik koji posreduje između nas i Boga, opravdava nas pred Bogom i moli se za nas nije običan, slab, grešan i smrtn sveštenik iz starozavetnih dana, nego Sin Božiji – jak, bezgrešan i besmrtn.

Osim toga, on ne služi u zemaljskom Šatoru, koji je imao ograničenja po pitanju prostora i veličine i bio podlozan habanju, nagrizenju moljaca, vlazi, vatri, cepanju i krađi. Ne, u Jevrejima 8,2 piše da Hristos služi za nas „u pravom Šatoru koji je podigao Gospod, a ne čovek.“ To nije senka, nego stvarna građevina na nebu, koja je bacila senku na goru Sinaj kako bi Mojsije mogao da radi po njenom nacrtu.

Prema Jevrejima 8,1, postoji još jedna sjajna stvar koja se tiče stvarnosti koja je veća od senke: naš prvosveštenik sedi zdesna Veličanstvu na nebesima. Nijedan starozavetni sveštenik to nije mogao da kaže za sebe.

Isus komunicira neposredno s Bogom Ocem. On je na uzvišenom mestu kraj Boga, koji ga beskrajno voli i poštuje, i neprestano je sa Bogom. To nije stvarnost koja se sastoji od senki – kao što su to bile zavese, zdele, stolovi, sveće, odore, rese, jagnjad, jarci i golubovi – nego konačna, krajnja stvarnost: Bog i njegov Sin komuniciraju u ljubavi i svetosti radi našeg večnog spasenja.

Krajnja stvarnost su osobe Svete trojice, njihovi međusobni odnosi i komunikacija o tome kako će se njihovo veličanstvo, svetost, ljubav, pravda, dobrota i istina videti u otkupljenom narodu.

Stvarnost u životu njegovog naroda

Prema Jevrejima 8,6, Hristos je posrednik novog saveza. Šta to znači? To znači da je njegova krv – krv saveza (Luka 22,20; Jevrejima 13,20) – konačno i potpuno otkupila i osigurala ispunjenje Božijih obećanja koja se odnose na nas.

To znači da nas Bog, prema obećanjima novog saveza, preobražava iznutra Hristovim Duhom.

To znači i da Bog u nama čini taj preobražaj kroz veru – veru u sve što Bog jeste za nas u Hristu.

Novi savez je kupljen Hristovom *krvlju*, sprovodi ga Hristov *Duh*, a prihvata se *verom* u Hrista.

U Jevrejima 13,20-21 najbolje vidimo Hrista kao posrednika novog saveza:

A Bog mira, koji je našega Gospoda Isusa, velikog Pastira ovaca, krvlju večnog saveza izveo iz mrtvih, neka vas opremi svakim dobrom za izvršavanje njegove volje i neka u nama čini ono što je njemu milo, *kroz Isusa Hrista*, kome slava doveka. Amin.

Reči „neka u nama čini ono što je njemu milo“ govore o tome šta se događa kad Bog napiše svoj zakon u našim srcima u skladu s novim savezom. A reči „kroz Isusa Hrista“ pokazuju da je Isus posrednik tog slavnog delovanja svevladarove milosti.

Stoga Božić nije značajan samo zbog toga što Bog zamjenjuje senke stvarnošću, nego i zbog toga što čini da ta stvarnost bude sastavni deo života njegovog naroda. On je zapisuje u našim srcima. On svoj božićni dar spasenja i preobražaja ne stavlja pod jelku da biste ga uzeli u svojoj snazi, nego ga stavlja u vaše srce i u vaš um, i daje vam pečat sigurnosti da ste Božije dete.

Život i smrt na Božić

Dok sam se spremao da započnem ovaj tekst, primio sam vest da je Marion Njustram upravo umrla. Ona i njen muž, Elmer, bili su članovi naše crkve duže nego što je većina naših članova bila na svetu. Živela je osamdeset sedam godina. Bili su u braku šezdeset četiri godine.

Kad sam razgovarao s Elmerom, rekao sam mu kako bih voleo da ostane jak u Gospodu i da ne odustane od života, a on je rekao: „Gospod mi je uvek bio pravi prijatelj.“ Molim se da svi hrišćani pred kraj života kažu: „Hristos mi je uvek bio pravi prijatelj.“

Svakog Adventa obeležavam godišnjicu smrti svoje majke. Ona je odsečena od života u svojoj pedeset šestoj godini, u autobuskoj nesreći u Izraelu. Bio je 16. decembar 1974. Ti događaji su za mene još i danas neverovatno stvarni. Lako zaplačem ako to sebi dozvolim – na primer zbog toga što je moji sinovi nikad nisu videli. Sahranili smo je dan nakon Božića. Taj Božić nam je bio zaista dragocen!

Mnogi od vas ćete ovog Božića jače osetiti gubitak voljene osobe nego pre. Nemojte to da potisnete. Neka teče. Osetite ga. Čemu ljubav služi ako ne da pojača naša osećanja – i u životu i u smrti? Ali, da – nemojte biti ogorčeni. Tragično je i samorazorno biti ogorčen.

Isus je došao na Božić da bismo imali večni život. „Ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju“ (Jovan 10,10). Elmer i Marion su razgovarali o tome gde će provesti poslednje godine života. Elmer je rekao: „Marion i ja smo se složili da će naš konačni dom biti kod Gospoda.“

Da li osećate nostalgiju za domom? Za praznike će mi doći članovi porodice. Srećan sam zbog toga. Mislim da je glavni razlog te sreće što smo i oni i ja u dubini svog bića određeni za konačni povratak kući. Svi drugi povraci kući su samo probe, a probe su dobre ako ne postanu zamene. Molim vas, ne dozvolite da sve slasti ovog prazničnog doba postanu zamene za konačnu, veliku, svezadovoljavajuću slast. Nek svaki gubitak i svaki užitak ugrade u vaše srce čežnju za nebom.

Božić. Šta je Božić, ako ne ovo: *Ja sam došao da imaju život?* Marion Njustram, Rut Pajper, a tako i vi i ja – došao je da imamo život, sada i u večnosti.

Učinite svoje *sada* bogatijim i dubljim ovog Božića tako što ćete piti iz izvora *večnosti*. Ona je tako blizu.

Najuspešnije Bogom dano nazadovanje

B ožić je obeležio početak najuspešnijeg Bogom danog nazadovanja. On je uvek uživao u pokazivanju svoje sile kroz prividni poraz. Taktički se povlačio da bi ostvario strateški važne pobeđe.

U Starom zavetu čitamo kako su Josifu, jednom od Jakovljevih dvanaest sinova, u snu obećane slava i moć (Postanje 37,5-11). Ali da bi ostvario tu pobeđu, morao je da postane rob u Egiptu. I kao da to nije bilo dovoljno, kad su mu se okolnosti popravile jer je bio čestit, snašlo ga je nešto još gore od ropstva: bačen je u zatvor.

Ali sve je to bio deo nauma – Božijeg nauma za njegovo dobro i za dobro njegove porodice, a u krajnjoj liniji i za dobro celog sveta! Jer, tamo, u zatvoru Josif je sreo faraonovog peharnika, koji ga je na kraju odveo pred faraona, a ovaj ga je postavio da upravlja Egiptom. Tako se njegov

san konačno ostvario. Braća su mu se poklonila, a on ih je spasao od gladi. Kako neobičan put do slave!

Ali to je bio Božiji put, čak i za njegovog Sina, koji je samog sebe učinio ništavnim uzevši obličje roba, pa čak i gore od roba – zatvorenika – i bio pogubljen. Ali i on je, poput Josifa, ostao čestit. „Zato ga je Bog i uzvisio na najviše mesto i dao mu ime iznad svakog imena, da se na Isusovo ime savije svako koleno“ (Filipljanima 2,9-10).

To je put koji Bog ima i za nas. Obećana nam je slava – *ako* stradamo s njim kao što piše u Rimljanima 8,17. Put gore vodi naniže. Put napred vodi unazad. Put do uspeha vodi kroz nazadovanja koja je odredio sâm Bog. Ona će nam uvek izgledati kao neuspesi, ali Josif i Isus mogu ovog Božića da nas pouče sledećem: Ono što su Satana i zli ljudi naumili za zlo „Bog je [...] naumio za dobro“ (Postanje 50,20).

Ne strahujte, o vernici,
od ovih oblaka,
jer prepuni su milosti
i blagoslova.⁴

4 Vilijam Kauper, *God Moves in a Mysterious Way* (Bog radi na tajanstven način, prim. prev.), 1773.

Najveće spasenje koje se može zamisliti

Bog je pravičan, svet i odvojen od grešnika poput nas. To je naš glavni problem na Božić – a i u svako drugo doba. Kako da se opravdamo pred pravičnim i svetim Bogom?

Ali Bog je milostiv, pa je u Jeremiji 31 (petsto godina pre Hrista) obećao da će jednog dana učiniti nešto novo. Zamenice senke Mesijinom stvarnošću i silno se uključiti u naše živote. Napisaće svoju volju na našim srcima kako ne bismo bili ograničeni spolja, nego voljni, podstaknuti iznutra da ga volimo, da mu verujemo i da ga sledimo.

To će biti najveće spasenje koje se može zamisliti – ako nam Bog ponudi da uživamo najveću stvarnost u svemiru i zatim se pokrene u nama kako bismo u toj stvarnosti uživali s najvećom mogućom slobodom i užitkom. To bi bio božićni dar o kom vredi pevati.

Bog je, zapravo, baš to i obećao u novom savezu, ali postojala je velika prepreka. Naš greh – naša odvojenost od Boga zbog toga što smo nepravedni.

Kako je sveti i pravični Bog mogao da postupi s nama grešnicima s toliko dobrote i daruje nam najveću stvarnost u svemiru (svog Sina) da u njoj uživamo na najveći mogući način?

Odgovor je da je Bog stavio naše grehe na svog Sina i na njemu ih osudio, pa je mogao da prestane da misli na njih i da milostivo postupi s nama, a da istovremeno ostane pravičan i svet. U Jevrejima 9,28 piše da je Hristos „prinjet na žrtvu samo jednom, da odnese grehe mnogih.“

Hristos je u svom telu poneo naše grehe kad je umro (Prva Petrova 2,24). Preuzeo je kaznu za naš greh (Rimljanima 8,3) i uklonio našu osudu (Rimljanima 8,1). To znači da su nam gresi oprošteni (Dela 10,43). Bog ih više ne smatra temeljem za našu osudu i to zapravo znači da ih se „ne seća“ (v. Jeremija 31,34). Oni su uništeni Hristovom smrću.

To znači da je Bog u svojoj pravdi sada slobodan da nas obaspe svim neizrecivo velikim obećanjima novog saveza. Daje nam na uživanje Hrista, najveću stvarnost u svemiru, i upisuje u naša srca svoju volju – svoje srce – kako bismo mogli da volimo Hrista, da mu verujemo i da ga sledimo slobodno i radosno, potaknuti iznutra.

Božićni obrazac za misiju

B ožić je obrazac za misiju, a misija ogledalo Božića. Obrazac glasi: *Kako je bilo Hristu, tako će biti i vama.*

Na primer, opasnost. Hristos je došao svojimima, a oni ga nisu primili. To može da se dogodi i vama. Skovali su zaveru protiv njega. Možda će i protiv vas. On nije imao stalan dom. Možda ga ni vi nećete imati. Lažno su ga optužili. Možda će i vas. Bičevali su ga i rugali mu se. Možda će to učiniti i vama. Umro je nakon tri godine službe. Možda ćete i vi.

Ali postoji i veća opasnost od svih spomenutih, a Isus ju je *izbegao*. Bolje da i vi to učinite!

Sredinom XVI veka misionar Fransis Havijer (1506–1552) pisao je ocu Perezu iz Malake (koja pripada današnjoj Maleziji) o opasnostima s kojima se susreće u misijskom radu u Kini: „Od svega bi bilo najopasnije da izgubim poverenje u Božije milosrđe [...] Sumnja u njega bi bila mnogo groznija od bilo kog fizičkog zla koju bi svi Božiji

neprijatelji mogli zajedno da nam nanesu, jer ni đavoli, a ni ljudi koji im služe, ne mogu ni najmanje da nas ometu bez Božijeg dopuštenja.“⁵

Najveća opasnost s kojom se misionar suočava nije smrt, nego sumnja u Božije milosrđe. Ako izbegnemo tu opasnost, sve ostale opasnosti će izgubiti žalac.

Bog će svaki bodež na kraju pretvoriti u žezlo u našoj ruci. Kao što je to rekao Dž. V. Aleksander: „Svaki tren sadašnjih napora biće milostivo plaćen nebrojenim razdobljima slave.“⁶

Hristos je izbegao tu opasnost – opasnost sumnje u Boga – i Bog ga je visoko uzdigao! Kako je učinio njemu, učiniće i vama.

Ovog Adventa ne zaboravite da je Božić obrazac za misiju. *Kako je bilo Hristu, tako će biti i vama.* Ta misija podrazumeva opasnost, a najveća opasnost je sumnja u Božije milosrđe. Podlegnite joj i sve je izgubljeno. Pobedite je i ništa neće moći da vam naudi tokom nebrojenih razdoblja.

5 “A Letter to Father Perez” (Pismo ocu Perezu, prim. prev.) iz knjige *Classics of Christian Missions* (Klasici hrišćanske misije, prim. prev.), urednik Francis Dubouz, Nešvil, Tenesi: *Broadman Press*, 1979), od 221. str.

6 Dž. V. Aleksander, *Thoughts on Preaching: Classic Contributions to Homiletics* (Misli o propovedanju: Klasični doprinosi homiletici, prim. prev.), Edinburg: *Banner of Truth*, 1975), 108.

Božić donosi slobodu

Isus je postao čovek jer je bila potrebna smrt čoveka koji je zapravo više od čoveka. Bog je utelovljenjem samog sebe zatvorio na čekanje smrtne kazne.

Hristos nije rizikovao smrt, nego ju je izabrao i primio. Baš zbog toga je i došao kao čovek: „nije došao da mu služe, nego da služi i da svoj život dâ kao otkupninu za mnoge“ (Marko 10,45).

Nije ni čudo što je Satana pokušao da odvрати Isusa od krsta – i u pustinji (Matej 4,1-11) i kroz Petrova usta (Matej 16,21-23)! Hristov krst je Satani doneo propast. Kako ga je Isus uništio?

U Jevrejima 2,14 piše da Satana ima „vlast nad smrću“. To znači da može smrću da zastrašuje ljude. „Vlast nad smrću“ je vlast koja drži ljude u ropstvu pomoću straha od smrti. To je vlast da se ljudi drže u grehu i da im smrt zbog toga bude nešto zastrašujuće.

Ali Isus je Satani oduzeo tu vlast. Razoružao ga je. Načinio nam je oklop pravednosti, pa smo imuni na đavolje optužbe. Kako je to učinio?

Isus je svojom smrću izbrisao sve naše grehe, a Satana ne može da optuži osobu koja je bez greha. Pošto nam je oprošteno, konačno smo neuništivi. Satana je imao naum da uništi Božiju vladavinu optužujući Božije sledbenike u sudnici samog Boga, ali sada nema osude za one koji su u Hristu. Satanina veleizdaja je prekinuta, njegovo kosmičko izdajstvo je sprečeno. „Knez tame bjesni sad, al' nemojmo drhtat. Pretrpjet možemo sve napasti i zlo, jer Božja reč ga slomi.“⁷ Proboden je krstom i neće dugo proći pre nego što izdahne.

Božić donosi slobodu – slobodu od smrtnog straha.

Isus je u Vitlejemu uzeo na sebe našu prirodu da bi umesto nas umro u Jerusalimu – a sve to da bismo danas, u svom gradu, mogli da živimo bez straha. Da, bez straha, jer ako je uklonjena najveća pretnja našoj radosti, zašto bismo se brinuli zbog malih? Kako možemo da kažemo (ali stvarno!): „Ne bojim se smrti, ali se bojim da ću izgubiti posao“? Ne-ne. Razmišljajte!

7 Martin Luter, *Jaka tvrđa*, 1527–1529, iz pesmarice *Duhovne pjesme*, Savez baptističkih crkava SFR Jugoslavije, Novi Sad, 1966., pesma br. 97.

Ako smrt (rekao sam smrt! – nema puls, hladan, gotov!) više nije izvor straha, onda smo slobodni – stvarno slobodni. Slobodni smo da za Hrista i za ljubav preuzmemo bilo koji rizik pod suncem. Više nismo robovi strepnje.

Ako vas je Sin oslobodio, bićete zaista slobodni!

Božićni štrajk

Satanina proizvodna traka isporučuje milione greha svaki dan. On ih pakuje u velike teretne avione kojima ih šalje na nebo i prostire pred Bogom, smejući se grohotom bez prestanka.

Neki ljudi punovremeno rade na toj traci. Drugi su dali ostavku i samo se povremeno vraćaju.

Svaki minut rada na toj traci čini da Bog bude predmet Sataninog podsmeha. Greh je Satanin posao jer on mrzi Božiju svetlost, lepotu, čistotu i slavu. Ništa mu nije milije nego kad Božija stvorenja nisu verna i poslušna svom Tvorcu.

Stoga je Božić radosna vest za čoveka, ali i za Boga.

„Ovo je istina i zaslužuje da bude prihvaćeno u potpunosti: Hristos Isus je došao na svet da spase grešnike“ (Prva Timoteju 1,15). To je radosna vest za nas.

„Zato se pojavio Sin Božiji – da razori đavolja dela“ (Prva Jovanova 3,8). To je radosna vest i za Boga.

Božić je radosna vest za Boga jer je Isus došao da povede štrajk u Sataninoj fabrici greha. Ušao je pravo u fabriku, zatražio podršku vernih i tako je započela ogromna obustava rada.

Božić je poziv da se štrajkuje u fabrici greha, bez pregovora s upravom, bez dogovaranja. Samo jednodušno, nepokolebljivo protivljenje proizvodu. Više ne želimo da učestvujemo u njegovoj proizvodnji.

Cilj ovog božićnog štrajka je da teretni avioni ne polete. Neće biti upotrebe sile ili nasilja, nego samo nepokolebljiva predanost istini zbog koje će po život razorni uslovi đavolje industrije izaći na videlo.

Božićni štrajk neće prestati dok se ne postigne potpuno zatvaranje fabrike.

Kada greh bude uništen, Božije ime će biti potpuno oslobođeno svih optužbi. Više se niko neće smejati.

Ako ovog Božića želite nešto da darujete Bogu, udaljite se od proizvodne trake greha i više joj se ne vraćajte. Počnite da radite na proizvodnoj traci ljubavi. Uključite se u Božićni štrajk sve dok veličanstveno Božije ime ne bude očišćeno od klevete i on ne stupi u slavi među pravednike, obasut njihovim hvalama.

Rođenje Pradavnoga

Jovan 18,37 je sjajan božićni tekst iako se ne tiče početka Isusovog života na zemlji, nego njegovog samog kraja.

Zapazite da Isus nije rekao samo da se rodio, nego i da je „došao na svet“. Jedinstvenost njegovog rođenja je u tome što on nije nastao kad se rodio, nego je postojao i pre svog rođenja u štali. Osoba – to jest karakter ili ličnost – Isusa iz Nazareta postojala je i pre nego što se Isus iz Nazareta rodio kao čovek.

Teološki izraz kojim se ta tajna označava nije *stvaranje*, nego *utelovljenje*. Isusova osoba – ne njegovo telo, nego njegova ličnost – postojala je pre nego što se rodio kao čovek. Njegovim rođenjem nije došla na svet nova, nego beskrajno stara osoba. To je u Miheju 5,2 zapisano na sledeći način, sedamsto godina pre Isusovog rođenja:

A ti, Vitlejeme Efrato,
 premda si malen među hiljadama Jude,
 iz tebe će mi izaći
 Vladar Izrailja,
 a poreklo mu je od davnina,
 od večnosti. (Novi srpski prevod)

Isusovo rođenje nije zagonetno samo zbog toga što je rođen od device. Bog je učinio to čudo da bi ono ukazivalo na još veće čudo, naime na to što je dete koje se rodilo na Božić zapravo osoba koja je postojala „od davnina, od večnosti“.

Stoga je njegovo rođenje bilo svrishodno. Razmišljao je o svom rođenju još pre nego što se rodio. Skovao je naum zajedno sa svojim Ocem. O tom planu je delimično govorio u poslednjim časovima svog života na zemlji: „Ja sam se za ovo rodio i za ovo došao na svet: da svedočim za istinu. Ko god je od istine, sluša moj glas“ (Jovan 18,37).

On je večna istina i stoga je govorio samo istinu. On je sproveo najveću istinu ljubavi i sada okuplja u svojoj večnoj porodici sve koji su rođeni od istine. To je bio naum od pradavnih dana.

Zapisano da verujete

Snažno osećam da među nama koji smo odrasli u crkvi, pa možemo i u snu da recitujemo velike doktrine svoje vere, a ipak zevamo dok se u crkvi moli Apostolsko veroispovedanje – među nama nešto treba da se učini kako bismo ponovo osećali strahopoštovanje, zapanjenost, strah i čuđenje pred Božijim Sinom, koga je Otac rodio od večnosti i koji odražava svu Božiju slavu, koji je pravi odraz njegovog bića, kroz koga je sve stvoreno i koji sve nosi svojom silnom rečju.

Možete da pročitate svaku bajku, svaku priču o duhovima ili bilo koju drugu fantaziju, ali nikad nećete naići ni na šta tako zapanjujuće i čudno i neobično i očaravajuće kao što je priča o utelovljenju Božijeg Sina.

Koliko smo samo umrtvljeni! Koliko smo otupeli i oguglali na tvoju slavu i tvoju priču, Bože! Koliko često sam morao da se pokajem i kažem: „Bože, oprosti mi što priče

koje su smislili ljudi bude moja osećanja, moje poštovanje, divljenje i radost više nego tvoja istinita priča.“

Možda svemirski filmski trileri današnjice mogu da nam učine bar ovo dobro: da nas unize i dovedu do pokajanja pokazujući nam da stvarno možemo da osetimo divljenje i strahopoštovanje i zapanjenost koje tako retko osećamo kad razmišljamo o večnom Bogu, o Hristovoj kosmičkoj slavi i o stvarnom, živom dodiru s njima u Isusu iz Nazareta.

Kad je rekao: „Ja sam [...] za ovo došao na svet“ (Jovan 18,37), Isus je zapravo izjavio nešto što je jednako zapanjujuće i neobično i čudno i zastrašujuće kao bilo koja izjava koju ste ikad pročitali u nekoj naučno-fantastičnoj priči.

O, kako se molim da se Sveti Duh izlije na mene i na vas, da se izlije u moj život na strahovit način, da me probudi kako bih video da je Bog nezamislivo stvaran.

Jednoga dana munja će ispuniti nebo od istoka do zapada i Sin čovečiji će se pojaviti u oblacima sa svojim moćnim anđelima, u usplamtelom ognju. Tada ćemo ga jasno videti i zadrhtaćemo zbog straha ili uzbuđenja i čudićemo se kako smo tako dugo živeli s tako pripitomljenim, bezazlenim Hristom.

Ovo je zapisano – cela Biblija je zapisana – da bismo verovali, da bismo bili zapanjeni i probuđeni, da bismo videli čudo da je Isus Hristos zapravo Sin Božiji koji je došao na svet.

Božiji neopisivi dar

Kako praktično primiti pomirenje i radovati se u Bogu? To činimo kroz Isusa Hrista, što u najmanju ruku znači da Isusov biblijski portret – to jest Isusova dela i reči iz Novog zaveta – treba da postane srž naše radosti u Bogu. Kad se radujemo u Bogu, a Hristos nije srž te radosti, ona zapravo ne veliča Hrista, a tamo gde se ne veliča Hristos, ne veliča se ni Bog.

Pavle u Drugoj Korinćanima 4,4-6 opisuje obraćenje na dva načina. U stihu 4 kaže da obratiti se znači videti „svetlost evanđelja o slavi Hrista, koji je Božija slika“, a u stihu 6 ga poistovećuje sa „spoznanjem Božije slave na Hristovom licu.“ Suština je jasna u oba slučaja. Imamo Hrista, Božiju sliku, i Boga na Hristovom licu.

Radujemo se u Bogu kad se radujemo onome što o Bogu vidimo i saznajemo sa portreta Isusa Hrista. To iskustvo je najpotpunije kad se Božija ljubav izlije u naša srca kroz

Svetog Duha, kao što piše u Rimljanima 5,5. Duh nam prenosi slast Božije ljubavi dok razmišljamo o istorijskoj stvarnosti 6. stiha: „Jer, u pravo vreme, dok smo još bili bespomoćni, Hristos je umro za nas bezbožnike.“

Stoga evo božićne poente. Ne samo što je Bog platio naše pomirenje smrću Gospoda Isusa Hrista (Rimljanima 5,10) i što nas je kroz Gospoda Isusa Hrista osposobio da primimo to pomirenje, nego se kroz našeg Gospoda Isusa Hrista i sada, uz pomoć Duha, radujemo u samom Bogu (Rimljanima 5,11).

Isus je platio naše pomirenje. Isus nam je omogućio da primimo dar pomirenja i da ga otvorimo. I sâm Isus sija kao neopisiv dar – Bog u telu – i budi svu našu radost u Bogu.

Ovog Božića uprite pogled u Isusa. Primite pomirenje koje je kupio i nemojte taj dar da ostavite u omotu i spremite u vitrinu. A kad ga otvorite, setite se da je sâm Bog zapravo dar našeg pomirenja s Bogom.

Radujte se u njemu. Iskusite ga kao svoj užitak. Nek on bude vaše blago.

Dve svrhe Božića

U Prvoj Jovanovoj 3,8 piše: „Zato se pojavio Sin Božiji – da razori đavolja dela.“ Koja „đavolja dela“ Jovan ovde ima na umu? Odgovor je jasan na osnovu konteksta.

Prvo, jasno je da Prva Jovanova 3,5 predstavlja podudarnu misao: „A vi znate da se on pojavio da ukloni grehe [...]“ Izraz *on se pojavio* nalazimo i u 5. i u 8. stihu. Stoga je najverovatnije da su „đavolja dela“ koja je Isus došao da uništi zapravo gresi. Prvi deo 8. stiha to čini gotovo sigurnim: „Ko čini greh, pripada đavolu, jer đavo greši od početka.“

U ovom odlomku se govori o *grehu*, a ne o bolesti ili pokvarenim kolima ili lošim rasporedima. Isus je došao na svet da nas osposobi da prestanemo da činimo greh.

To vidimo još jasnije kad ovu istinu uporedimo s istinom iz Prve Jovanove 2,1: „Dečice moja, pišem vam ovo *da ne grešite*.“ To je jedna od velikih svrha Božića – jedna od velikih svrha Hristovog utelovljenja (Prva Jovanova 3,8).

Ali postoji još jedna svrha koju Jovan dodaje u Prvoj Jovanovoj 2,1-2: „Ali, ako neko i zgreši, imamo Zastupnika kod Oca – Isusa Hrista, pravednika. On je žrtva pomirnica za naše grehe, i ne samo za naše nego i za grehe celog sveta.“

Sada pogledajte šta to znači: znači da se Isus pojavio na svetu iz dva razloga. Došao je da bismo mogli da prestanemo da činimo greh – to jest, došao je da razori đavolja dela (Prva Jovanova 3,8) – i došao je da bi postojala žrtva pomirnica za naše grehe kad zgrešimo. Došao je da bude zamenička žrtva koja uklanja Božiji gnev zbog naših greha.

Posledice druge svrhe ne potiru prvu svrhu. Oproštenje nije dozvola za greh. Hristos nije umro za naše grehe da bismo popustili u borbi protiv greha. Ove dve svrhe Božića zapravo imaju sledeću posledicu: cena koja je jednom plaćena za sve naše grehe predstavlja slobodu i silu koje nam omogućuju da se borimo protiv greha – ne kao legalisti, koji žele da zarade svoje spasenje, i ne u strahu da ćemo izgubiti spasenje, nego kao pobednici koji s pouzdanjem i radošću skaču u borbu protiv greha, iako ona može da nas košta života.

Tri božićna poklona

Razmišljajte sa mnom o toj izvanrednoj situaciji. Ako je Božiji Sin došao da vam pomogne da prestanete da grešite – da razori đavolja dela – i ako je došao da umre kako bi, kad zgrešite, postojala žrtva pomirnice koja uklanja Božiji gnev, šta to onda znači za vaš način života?

Tri stvari. Divno je imati svaku od njih. Dajem vam ih ukratko kao božićne darove.

Prvi dar: Jasna svrha života

Prva posledica je da vaš život ima jasnu svrhu. To bismo odrično mogli da kažemo ovako: nemojte činiti greh – ne činite ono što sramoti Boga. „Pišem vam ovo da ne grešite“ (Prva Jovanova 2,1). „Zato se pojavio Sin Božiji – da razori đavolja dela“ (Prva Jovanova 3,8).

Ako upitate: „Da li to možeš da nam kažeš u potvrdnom obliku, a ne u odričnom?“, odgovor glasi: „Da, sve je sažeto

u Prvoj Jovanovoj 3,23.“ To je odličan sažetak glavnog zahteva cele Prve Jovanove. Zapazite jedninu – „zapovest“: „A ovo je njegova *zapovest*: da verujemo u ime njegovog Sina Isusa Hrista i da volimo jedan drugoga kao što nam je zapovedio.“ Te dve stvari su toliko tesno povezane da ih Jovan naziva jednom zapovešću: verujte u Isusa i volite jedan drugoga. To je vaša svrha. To je sažetak hrišćanskog života. Treba da verujemo u Isusa i da volimo ljude onako kako su nas Isus i njegovi apostoli naučili da volimo. Verujte u Isusa i volite ljude. To je bio prvi dar – svrha života.

Drugi dar: Nada da će nam neuspesi biti oprosteni

Druga posledica dvostrane istine da je Hristos došao da uništi naša grešna dela i da nam oprost grehe: napredujemo u nadvladavanju svog greha kad imamo nadu da će nam neuspesi biti oprosteni. Ako se ne nadate da će vam Bog oprostiti neuspehe, brzo ćete odustati od borbe sa grehom.

Mnogi od vas razmišljaju o tome da uvedu određene promene u novoj godini jer ste upali u neke grešne obrasce ponašanja i želite iz njih da izađete. Želite nove obrasce u načinu ishrane, nove obrasce zabave, nove obrasce davanja, nove obrasce odnosa prema bračnom drugu, nove obrasce porodične pobožnosti, nove obrasce spavanja i telovežbi i nove obrasce hrabrosti prilikom svedočenja. Uprkos tome

se kolebate, jer niste sigurni da sve to вреди. Stoga vam dajem drugi božićni dar: Hristos nije došao samo da bi razorio đavolja dela – naš greh – nego i da bude naš Zastupnik, jer u svojim borbama doživljavamo neuspehe.

Stoga vas molim, dozvolite da vam činjenica da neuspeh nema poslednju reč ulije nadu za borbu. Ali pazite! Ako Božiju milost pretvorite u dozvolu za greh i kažete: „Ako mogu da padam i to nije važno, zašto onda da se mučim boreći se protiv greha? – ako to kažete i mislite i ako to zaista radite, onda verovatno niste ponovo rođeni i treba da drhtite.

Ali većina vas nije u toj situaciji. Većina želi da se bori protiv grešnih obrazaca u svom životu i Bog vam govori sledeće: nek vam Hristovo pokriće za vaš neuspeh ulije nadu za borbu. „Pišem vam ovo da ne grešite. Ali, ako neko i zgreši, imamo Zastupnika kod Oca – Isusa Hrista, pravednika.“

Treći dar: Hristos će nam pomoći

Na kraju dolazimo do treće posledice dvostruke istine da je Hristos došao da uništi naš grešan način života i da nam oprosti grehe: Hristos će nam zaista *pomoći* u borbi. On će vam stvarno pomoći. On je na vašoj strani. On nije došao da uništi greh zbog toga što je greh zabavan, nego zbog toga

što je greh smrtonosan. Greh je đavolje varljivo delo koje će nas uništiti ako mu se ne usprotivimo. Isus je došao da nam pomogne, a ne da nas povredi.

Stoga vam dajem treći božićni dar: Hristos će vam pomoći da nadvladate svoj greh. U Prvoj Jovanovoj 4,4 piše: „Onaj koji je u vama veći [je] od onoga koji je u svetu.“ Isus je živ i svemoćan. On živi u nama po veri i na našoj je strani, a ne protiv nas. On će vam pomoći da se u novoj godini borite protiv greha. Verujte mu.

Moj omiljeni božićni tekst

Moj omiljeni božićni tekst pokazuje da je poniznost u samoj srži Božića. Stoga se ovog Božića divim Isusovoj poniznosti i želim da i sam budem ponizniji. Uskoro ću navesti taj tekst.

Ali prvo želim da spomenem dva problema. Tim Keler nam pomaže da vidimo prvi. On kaže: „Poniznost je tako stidljiva. Odlazi čim počnete da govorite o njoj.“ Stoga se čini da razmišljanje o poniznosti (uključujući i ovo) potire samo sebe. Ali čak i stidljivi ljudi ponekad provire ako se s njima lepo postupa.

Drugi problem je što mi nismo ponizni iz istih razloga kao Isus (a tako i treba). Kako onda razmatranje Isusove božićne poniznosti može da pomogne *nama*? Naša poniznost – ako je uopšte imamo – zasnovana je na našoj ograničenosti, zabludivosti i grešnosti. Ali večni Božiji Sin

nije bio ograničen. Nije bio zabludiv ni grešan. Dakle, Isusova poniznost je proistekla iz drugačijeg izvora od naše.

Evo mog omiljenog božićnog teksta. Obratite pažnju na Isusovu poniznost:

On, koji je u Božijem obličju, nije smatrao plenom svoju jednakost s Bogom, nego je samoga sebe učinio ništavnim uzevši obličje sluge, postavši sličan ljudima. I kada je po spoljašnosti postao sličan čoveku, *ponizio je* samoga sebe postavši poslušan do smrti, i to smrti na krstu (Filipljanima 2,6-8).

Isusova poniznost je iznad svega drugog zapravo svestan čin preuzimanja ponizne uloge, uloge sluge, radi dobra drugih. Njegova poniznost je opisana sledećim izrazima:

„Samog sebe učinio ništavnim [odrekao se božanskih prava da bude slobodan od zlostavljanja i patnje].“

„uzevši obličje sluge.“

„postavši poslušan do smrti, i to smrti na krstu.“

Stoga Isusova poniznost nije bila posledica ograničenosti ili zabludivosti ili grešnosti njegovog srca, jer je njegovo srce beskrajno savršeno, nezabludivo istinito i potpuno

slobodno od greha, i baš zbog toga nije bilo potrebno da mu neko služi. On je bio slobodan i do prelivanja pun služenja.

To piše u još jednom božićnom tekstu – u Marku 10,45: „Sin čovečiji *nije došao da mu služe*, nego *da služi* i da svoj život dâ kao otkupninu za mnoge.“ Isusova poniznost nije poticala iz osećaja nedostatnosti, nego iz osećaja punine koja je stavljena na raspolaganje drugima i njihovom dobru. On se dobrovoljno unizio kako bi uzvišenost njegove slave bila data grešnicima na uživanje.

Isus je ovako povezo svoju božićnu uniženost i radosnu vest za nas: „Dodite k meni, svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite moj jaram na sebe i učite od mene, jer ja sam krotkog *i poniznog srca*, i naći ćete odmor za svoju dušu. Jer, moj jaram je blag i moje breme je lako“ (Matej 11,28-30).

Njegova poniznost omogućuje naše rasterećenje. Da se nije unizio, ne bi bio „poslušan do smrti, i to smrti na krstu.“ A da nije bio poslušan i umro za nas, teret naših greha bi nas smrvio. On se unizio da bi preuzeo našu osudu (Rimljanima 8,3).

Stoga imamo još više razloga da budemo ponizni. Mi smo ograničeni, zabludivi i grešni i stoga uopšte nemamo osnovu da se hvalimo. Ali sad vidimo i druge stvari koje nas pozivaju na poniznost: naše spasenje nije postignuto

našim delima, nego njegovom milošću. Stoga nema mesta hvalisanju (Efescima 2,8-9). A on je to milostivo spasenje postigao tako što je samog sebe dobrovoljno i svesno učinio ništavnim, uzevši obličje sluge i postavši poslušan do smrti.

Stoga sada pored ograničenosti, zabludivosti i grešnosti imamo na delu još dva velika podsticaja na poniznost: besplatnu, nezasluženu milost koja je u osnovi svih naših blagoslova i uzor samoodričućeg, požrtvovanog služenja – spremnog uzimanja obličja sluge.

Dakle, pozvani smo da se pridružimo Isusu u svesnom samouniženju i služenju. „Ko samoga sebe uzdiže, biće ponižen, a ko samog sebe ponizuje, biće uzdignut“ (Matej 23,12). „Razmišljajte isto kao i Hristos Isus [...]“ (Filipljanima 2,5).

Hajde da se molimo da ova „stidljiva vrlina“ – taj ogromni temelj našeg spasenja i našeg služenja – proviri iz svoje tišine i ovog Adventa nam podari odoru poniznosti. „A svi se jedan prema drugom opašite poniznošću. Jer: »Bog se protivi oholima, a poniznima daruje milost« (Prva Petrova 5,5).

Starozavetne senke Hristovog dolaska

Jedna je od glavnih istina Poslanice Jevrejima da je starozavetni bogoslužbeni sistem bio senka koju je Hristos zamenuo. Zato je Božić u stvari zamena senki stvarnošću. (To možete da vidite u Jevrejima 8,5, gde piše da sveštenici „služe *slici i senci* onoga što je na nebu.“) Razmotrite šest takvih senki koje je Hristov dolazak zamenuo stvarnošću.

1. Senka starozavetnog sveštenstva

I sveštenika je bilo mnogo, jer ih je smrt sprečavala da ostanu u službi, a pošto Isus živi doveka, *njegovo sveštenstvo je neprolazno* (Jevrejima 7,23-24).

2. Senka pashalne žrtve

Očistite se od starog kvasca, da budete novo testo, bez kvasca, kakvi i jeste. Jer, već je žrtvovano *naše pashalno jagnje* – *Hristos* (Prva Korinćanima 5,7).

3. Senka Šatora i Hrama

Glavno u ovome što je rečeno jeste da imamo takvog prvosveštenika koji je seo zdesna prestolu Veličanstva na nebesima, koji služi u Svetilištu, u *pravom Šatoru* koji je podigao Gospod, a ne čovek (Jevrejima 8,1-2).

»Porušite ovaj hram«, odgovori im Isus, »i ja ću ga ponovo podići za tri dana.« »Ovaj Hram je građen četrdeset šest godina«, rekoše Judeji, »a ti ćeš ga podići za tri dana!« Ali hram o kome je on govorio bilo je *njegovo telo* (Jovan 2,19-21).

4. Senka obrezanja

Nije važno ni obrezanje ni neobrezanje, nego izvršavanje Božijih zapovesti (Prva Korinćanima 7,19).

5. Senka zakonâ o isbrani

»Zar ni vi ne razumete?« upita ih. »Zar ne shvatate da ništa što u čoveka ulazi spolja ne može da ga učini

nečistim, zato što mu ne ulazi u srce, nego u trbuh i izbacuje se iz tela?» *Tako sva jela proglasi čistima* (Marko 7,18-19).

6. *Senka starozavetnih praznika*

Neka vas, dakle, niko ne osuđuje zbog jela i pića, ili praznika, ili slavljenja mladog meseca, ili subota. To je samo senka onoga što dolazi, a *stvarnost je Hristos* (Kološanima 2,16-17).

To je smisao Božića – stvarnost je Hristos. To znači da su verski obredi kao senka velike i slavne osobe. Hajde da se okrenemo od senke i da pogledamo tu osobu u lice (Druga Korinćanima 4,6). Dečice, čuvajte se (religijskih) idola (Prva Jovanova 5,21).

Prilagodena imena

Aleksander, Dž. V.	J. W. Alexander
Dods, Abigejl	Abigail Dodds
Dubouz, Fransis	Francis M. DuBose
Edinburg	Edinburgh
Havijer, Fransis	Francis Xavier
Hjuston	Houston
Kauper, Vilijam	William Cowper
Keler, Tim	Tim Keller
Lusaka	Lusaka
Luter, Martin	Martin Luther
Matis, Dejvid	David Mathis
Mbeve, Konrad	Conrad Mbewe
Meders, Dž.	J. A. Medders
Mineapolis	Minneapolis
Minesota	Minnesota
Nešvil	Nashville
Nil, Džon Mejson	John Mason Neale
Njustram, Elmer	Elmer Newstrum
Njustram, Marion	Marion Newstrum
Ortlund, Rej	Ray Ortlund
Pajper, Rut	Ruth Piper
Perez	Perez
Piper, Džon	John Pajper
Singer, Džordan	Jordan Singer
Teksas	Texas
Tenesi	Tennessee (TN)
Vejd, Džon Fransis	John Francis Wade
Vesli, Čarls	Charles Wesley
Vots, Ajzak	Isaac Watts

Biblijski indeks

Postanje

37,5-11..... 85

50,20 86

Ponovljeni zakoni

10,17 59

Psalmi

139,23-24 22

Poslovice

21,1 34

Isaija

8,18 63

53,10 63

60,3 46

Jeremija

23,29 22

31 89

31,31 88

31,34 90

Mihej

5,2 33, 107

Matej

Cela knjiga 45

2,1-2 44

2,2 48, 49

2,3 54, 56

2,4 55

2,9 49

2,10 59

2,10-11 58

4,1-11 97

11,28-30 133

16,21-23 97

23,12 134

24,14 51

28,18-19 45

Marko

7,18-19 139

10,45 97, 133

Luka

1,16-17 20

1,43 26

1,46-55 24

1,48 26

1,68 29

1,68-71 28, 29

BIBLIJSKI INDEKS

2,1-5.....	32	20,28	15
2,6-7.....	36	20,30-31.....	110
2,11.....	21	<i>Dela apostolska</i>	
2,12-14.....	40	10,43.....	90
2,25.....	30	17,25.....	59
2,34-35.....	41	<i>Rimljanima</i>	
2,38.....	30	5,5	118
9,23.....	38	5,9	65
9,57-58.....	38	5,10.....	118
22,20	77	5,10-11.....	116
<i>Jovan</i>		5,11.....	118
1,1	64	8,1	90
1,3	16	8,3	90, 133
1,11-12.....	42	8,17.....	86
1,12.....	15, 63, 64	8,33.....	65
2,19-21.....	138	15,13.....	42
3,16.....	64	<i>Prva Korinćanima</i>	
3,17.....	15	5,7	138
3,19.....	41	7,19.....	138
4,23.....	51	<i>Druga Korinćanima</i>	
6,35.....	15	4,4	117
6,44.....	15	4,4-6.....	117
6,65.....	15	4,6	117, 139
10,10	80, 82	8,9	37
10,11	15	<i>Efescima</i>	
10,17-18.....	15	2,8-9.....	134
11,52	64	<i>Filipljanima</i>	
14,27	42	2,5	134
15,20	38	2,6-8.....	132
17	15	2,9-10	86
17,18	92		
17,24	14, 15		
18,37	106, 108, 112		

BIBLIJSKI INDEKS

2,9-11 84	8,6 76, 77
4,6-7 42	9,28 90
<i>Kološanima</i>	11,6 41
2,9 64	13,20 77
2,16-17 139	13,20-21 77-78
<i>Prva Timoteju</i>	<i>Prva Petrova</i>
1,15 103	2,24 90
4,10 64	5,5 134
<i>Jevrejima</i>	<i>Prva Jovanova</i>
Cela knjiga 69, 137	Cela knjiga 126
2,13 63	2,1 121, 125
2,14 97	2,1-2 122, 124
2,14-15 62, 96	3,5 121
7,23-24 137	3,7-8 120, 124
8,1 74	3,8 102, 104,
8,1-2 68, 72, 73,	121, 122,
138	125
8,2 73	3,23 126
8,5 72, 73, 137	4,4 128
	5,21 139

✠ desiringGod

Svi žele da budu srećni, a naš veb-sajt je upravo stvoren za sreću, jer želimo da ljudi na svakom mestu razumeju i prihvate istinu *da se Bog najviše proslavlja u nama kad smo mi najzadovoljniji u njemu*. Sakupili smo materijale – i govore i tekstove, uključujući i prevode na više od četrdeset jezika – koje je Džon Pajper objavio u proteklih trideset godina. Imamo i svakodnevni priliv pisanih, zvučnih i video sadržaja kako bismo vam pomogli da pronađete istinu, svrhu i zadovoljstvo koje nikad ne prestaje. Sve to je besplatno dostupno zahvaljujući velikodušnosti ljudi koji su doživeli blagoslov kroz ovu službu.

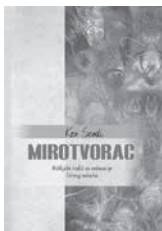
Ako želite i druge izvore istinske sreće ili želite da saznate više o radu službe *Desiring God*, pozivamo vas da nas posetite na adresi desiringGod.org.

ŽAR KOJI NE SAGOREVA

Kristofer Eš

Hiljade ljudi svakog meseca napusti hrišćansku službu. Nisu izgubili ljubav prema Hristu ni želju da mu služe, ali su iscrpljeni i prosto ne mogu dalje. Kao pastor i kao čovek koji je druge obučavao za službu, Eš to veoma dobro zna. Više puta se našao na ivici sagorevanja, a i služio je mnogim ljudima koji su došli do granice izdržljivosti u službi. On nam iznosi sedam principa koji mogu da nas zaštitite od sagorevanja i održe nas u službi za Božije carstvo i slavu.

MIROTVORAC

Biblijski vodič za rešavanje ličnog sukoba

Ken Sendi

Sendi naglašava da sam Hristos u svojoj Besedi na gori jasno govori da je dužnost svakog njegovog sledbenika da bude mirotvorac, a iz njegove prvosvešteničke molitve u Jovanovom evanđelju 17 razumemo koliko je Isusu bilo važno da među njegovim izabranima vlada jedinstvo. Sendi zatim detaljno, biblijski i uz mnoštvo zanimljivih primera objašnjava kako to jedinstvo izgleda u praksi.

KORONAVIRUS I HRISTOS

Džon Pajper

Pajper poziva čitaoce da se oslone na čvrstu Stenu, Isusa Hrista, kroz koga se naše duše mogu osnažiti u suverenom Bogu koji sve određuje, upravlja i vlada nad svime kako bi ostvario svoju mudru i dobru svrhu za one koji se pouzdaju u njega. Šta Bog radi kroz koronavirus? Pajper na ovo pitanje nudi šest biblijskih odgovora, pokazujući nam da Bog deluje u ovom trenutku istorije.

Besplatna elektronska izdanja ove knjige možete preuzeti sa stranice <https://www.projekat-timotej.org/koronavirus.html>

SVAKO JE TEOLOG

Uvod u sistematsku teologiju

R. Č. Sprol

Dr Sprol tvrdi – svako je teolog. To je zato što se bavimo teologijom svaki put kad se trudimo da razumemo Bibliju. Stoga je važno da razna biblijska učenja uredimo na sistematski način koristeći adekvatne, proverene metode tumačenja da bismo došli do teologije koja je dosledna i utemeljena na istini. Ova knjiga je sve samo ne suvoparna rasprava o nebitnim doktrinarnim temama.

ISTRAŽI DUBLJE

Alatke za otkrivanje blaga Biblije

Najdžej Bajnon i Endru Sač

Bog nam se objavljuje kroz Bibliju i ona baš zbog toga ima uzbudljivu ulogu u hrišćanskom životu, iako je ponekad teško razumljiva jer opisuje događaje iz drugačije kulture. Ova knjiga nam predstavlja 16 jednostavnih i praktičnih alatki za razumevanje Biblije, a namenjena je svim hrišćanima. Svako poglavlje obrađuje jednu takvu alatku, a one nam, sve zajedno, pomažu da otkrijemo blago Svetog pisma.

SKICA BOŽIJEG NAUMA

Tragom najvažnije povesti Svetog pisma

Von Roberts

Pisac pokazuje da je Biblija jedna knjiga koja govori o jednoj temi – Božijem carstvu – i da se kroz sva razdoblja istorije Božijeg carstva proteže jedna nit: Božiji večni naum da kroz Isusa Hrista uspostavi svoje potpuno carstvo među ljudima. Roberts je u Bibliji prepoznao osam razdoblja Božijeg carstva, pa svoje čitaoce – a knjigu je namenio svim hrišćanima – vodi redom iz razdoblja u razdoblje.

PRAKTIČNA VERA U SUVERENOG BOGA

Zoran Tornjanski

U ovoj knjizi Zoran pokazuje biblijske temelje za Božju suverenost u stvaranju i održavanju svega stvorenog, a zatim pokazuje kako Pismo svedoči o Božjoj suverenosti u spasenju i takođe svedoči o ljudskoj odgovornosti za prihvatanje i odbacivanje tog velikog spasenja. Pišćev cilj je da predstavi Božju suverenost i ljudsku odgovornost neraskidivo i neodvojivo, da bi hrišćani mogli da žive, kako naslov kaže, u praktičnoj veri u suverenog Boga.

— Niz *Devet odlika: Izgradnja zdravih crkava* —

DEVET ODLIKA ZDRAVE CRKVE

Mark Dever

Umesto priručnika s uputstvima za rast crkve, ova klasična knjiga nudi proverena i istinita načela za procenu zdravlja vaše crkve. Bilo da ste pastir, vođa neke službe ili predani član svoje zajednice, pručavanje devet odlika zdrave crkve će vam pomoći u negovanju novog života i dobrostanja u vašoj crkvi – za Božiju slavu i za dobrostanje njegovog naroda.

PONOVRNO OTKRIVANJE CRKVE

Zašto je Hristovo telo suštinski važno

Kolin Hansen i Džonatan Liman

Otkako su se usled globalne pandemije crkve iznenada zatvorile, mnogi hrišćani su zanemarili crkveni život. Pisci nas podsećaju zašto je crkva suštinski važna i za vernike i za Božiju misiju. Pokazuju nam da je Bog naumio da se okupljamo kako bismo se duhovno osnažili, i kao pojedinci i kao Hristovo telo. Ponovo otkrijte zašto budućnost crkve zavisi od toga da li se njeni članovi redovno okupljaju kao Božija porodica.

EKSPOZICIJSKO PROPOVEDANJE

Savremeno izlaganje Božije reči

Dejvid Helm

Pastir Dejvid Helm u ovoj pristupačnoj knjizi koja je napisana za propovednike i za ljude koji se uče propovedanju izlaže šta neko treba da veruje i da postigne kako bi postao veran ekspozicijski propovednik Božije reči. Ova kratka knjiga propovednicima pruža praktična uputstva i vodi ih korak po korak, a sve može da nas nauči kako kao slušaoci da prepoznamo dobru propoved.

EVANĐELJE

Kako crkva odražava Hristovu lepotu

Rej Ortlund

Evangelje je poruka koja stvara ljudsku lepotu – divne međuljudske odnose u našim crkvama – i tako čini da Hristova slava bude vidljiva u današnjem svetu. Ortlund obrazlaže tvrdnju da nauka o evangelju stvara evanđeosku kulturu – deo koji nedostaje slici u prevelikom broju naših crkava, ali kad se evangelju dozvoli da oslobodi svu svoju silu, pomesna crkva počinje da zrači Hristovom slavom.

CRKVENE STAREŠINE

Kako biti pastir poput Isusa

Džerami Rini

Kako izgleda delotvorno crkveno vođstvo? Rini u ovoj knjizi izlaže jasan „opis posla“ starešine zasnovan na biblijskom učenju o crkvenom vođstvu. Ova sažeta knjiga izlaže praktične smernice za nove starešine i pomaže crkvenim članovima da bolje razumeju i podržavaju svoje duhovne vođe. Ona će ohrabriti starešine da prihvate svoj poziv s milošću, mudrošću i jasnom vizijom.

— Niz *Oblikovano evanđeljem* —

ŽIVOT OBLIKOVANO EVANĐELJEM

Kako postati bogougodna osoba

Stiv Timis i Tim Čester

Ova knjiga saoseća s našim borbama, poput usamljenosti, dosade, nedostatka hrabrosti ili razočaranja Bogom. Utemeljena je na Svetom pismu i celishodna za naš svakodnevni život. Kad se usredsredi-mo na Božiju milost koja nam je pružena kroz evanđelje, ovi problemi koji su posvuda poznati hrišćanima mogu da se preobrase, jer će Hristov krst postati pobuda i merilo za sve što radimo.

CRKVA OBLIKOVANA EVANĐELJEM

Kako postati bogougodna zajednica

Stiv Timis i Tim Čester

Služenje evanđelju je oblikovanje sveukupnog crkvenog života i svih crkvenih aktivnosti sadržajem i zapovestima evanđelja. Načela iz ove knjige će pomoći vašoj crkvi da se usredsredi na evanđelje, a ne na tradicije ili na mnoštvo drugih vrednih ciljeva i potreba koje bi mogle da ispune naše vreme. Ona mogu da se sprovedu od nedeljne škole i omladinskog rada do cele zajednice.

VOĐSTVO OBLIKOVANO EVANĐELJEM

Kako postati bogougodan sluga

Stiv Timis

Ova knjiga će nam pomoći u razmišljanju o obliku, boji i teksturi koje evanđelje daje vođstvu. Namenjena je vodama svih vrsta – zvaničnim i nezvaničnim, iskusnima i početnicima, onima koji već služe i onima koji se spremanju, uvežbanima i neuvežbanima. Ona je za vođe crkava, malih grupa, omladinskih grupa, velikih grupa, pa čak i grupa sa samo jednim ili dva pripadnika.

PORODICA OBLIKOVANA EVANĐELJEM

Kako da postanete bogougodni roditelji

Ed Mol i Tim Čester

Kako cele porodice – i odrasli i deca – mogu zajedno da rastu kao vernici koji poznaju Boga, ispovedaju Hrista, primaju milost, imaju srce sluge i usredsređeni su na misiju? Pitanje ne glasi kako se evanđelje uklapa u život hrišćanske porodice, nego kako porodični život treba da bude oblikovan evanđeljem – Božijim najvećim ciljem u svemiru, ciljem koji je postignut u Hristu.

— Niz PPP – pomoli se, pripremi se, propovedaj —

PROPOVEDANJE IZ PONOVLJENIH ZAKONA

Nacrta za propovedi

Pol Barker

Ova knjižica sadrži 39 nacrti za propovedi iz Ponovljenih zakona, a pored toga sadrži i dodatak o današnjoj primeni starozavetnih zakona i uvod koji je posebno osmišljen da vas obuči za upotrebu ključnih alata za pripremu propovedi. Ovo je jednostavan i jasan vodič koji će vam pomoći da dođete do samog srca Ponovljenih zakona i da jasno i precizno objašnjavate Božiju reč.

PROPOVEDANJE IZ EVANĐELJA PO MARKU

Nacrta za propovedi

Fil Krauter

Ova knjižica sadrži nacрте za 69 propovedi iz celog Evanđelja po Marku. Ona će vam pomoći da tokom pripreme propovedi 1) shvatite glavnu istinu određenog biblijskog odlomka, 2) da sagledate zašto je ta istina važna za vaše slušaоce i 3) da jasno poučavate iz tog biblijskog odlomka. Tako ćete doći do srži Evanđelja po Marku i moći ćete jasno i precizno da izlažete Božiju reč.

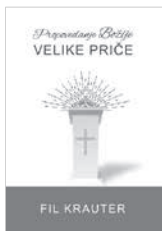

PROPOVEDANJE IZ POSLANICE FILIPLJANIMA

Nacrti za propovedi

Fil Krauter

Ova knjižica sadrži 20 nacrti za propovedi iz cele Poslanice Filipljanima, a sadrži i pet lekcija koje su posebno osmišljene da vas obue za upotrebu ključnih alata za pripremu propovedi. Ovo je jednostavan i jasan vodič koji će vam pomoći da tokom pripreme dođete do samog srca Poslanice Filipljanima i da jasno i precizno izlažete Božiju reč.

PROPOVEDANJE BOŽIJE VELIKE PRIČE

Nacrti za propovedi

Fil Krauter

Ova knjižica sadrži nacрте za pregled Svetog pisma u dvadeset četiri propovedi, a sadrži i slike i mape koje će vam pomoći da sažeto ilustrujete veliku priču Svetog pisma i njen razvoj od stvaranja do novog stvaranja. Ona će vam pomoći 1) da shvatite glavnu istinu određenog biblijskog odlomka, 2) da sagledate zašto je ta istina važna za vaše slušaoce i 3) da jasno poučavate iz tog biblijskog odlomka.

